ЛЬВІВСЬКІ ВІСТ

ЩОДЕННИК ДЛЯ ДИСТРИКТУ ГАЛИЧИНИ

Рік III. Львів, п'ятниця, 14 травня 1943 р. Ч. 106 (52

„Не ридать, а здобувать!"

СТАНИСЛАВІВ

Архієрейське Богослуження

Станиславів, 13 травня.

В греко-католицькому катедральному храмі в Станиславові, відправив Кир Йоан в асисті священиків 2 травня ц. р. в год. 9 рано архієрейську Службу Божу в імірені створеної СС. Стрілецької Дивізії Галичина. Відповідну проповідь виголосив о. Бурнадз. На цьому Богослуженні були приявні комбатанти, молодь та численне громадянство.

Маніфестація в Станиславові з нагоди набору добровольців

Станиславів, 13 травня.

В неділю, 9. ц. м. перед полуднем у залі Міського Театру в Станиславові, відбулися збори, присвячені справі створення СС. Стрілецької Дивізії Галичина та набору до неї добровольців.

Заля театру була гарно прибрана прапорами, зеленню та квітами. На передньому пляні сцени був розмальований великий герб з левом, що його носитимуть добровольці на правому рамені. В глибині сцени на тлі прапорів на високому п'едесталі було уставлене погруддя Фюрера. По боках сцени зелень та квіти.

На зборах приявні: представники німецької влади з окружним старостою д-ром Альбрехтом у проводі, представники церкви, УОК., Військової Управи, комбатанти та багато добровольців, які зголосилися до СС. Стрілецької Дивізії Галичина. Збори відкрив комісар міста Бікерт. Привітавши присутніх, висловив свою радість, що на ті збори зібралося таке велике число громадянства. З черги передав слово окружному старості др. Альбрехтові, якого появу зібрані приняли рясними оплесками. Окружний староста заявив, що створення СС. Стрілецької Дивізії Галичина, дає українському народові змогу виявити свою правдиву вартість та життєздатність. Те, що український народ варт, докаже його теперішня постава до Дивізії. Від його сили і волі залежить його майбутнє. В дальшому окружний староста заявив, що в Европі твориться одноцілий фронт проти спільного ворога большевиків, які мусять бути знищені. У теперішній війні іде про те, щоб на цілому світі запанував лад і спокій, щоб повстала нова Европа, в якій кожний нарід мав би своє окреме місце. В дальшій частині промови окружний староста сказав, що українці мають тепер змогу разом з німецьким народом продовжувати свою боротьбу з большевиками. З черги подав теж і різні інформації про Дивізію Галичина. Дальше згадав він, що до Набірної Комісії зголосилося поважне число добровольців так, що він висловлює своє вдоволення з того приводу, та закликає до дальшого, ще численнішого зголошення. Ті, що досі не мали змоги зголоситися, будуть могти це зробити у п'яти пунктах Набірної Комісії, що урядуватиме до 18 ц. м. Зголошення приймають теж в Управі міста Станиславова при вул. Ґете 7, II. п., кімн. 33. Кінчаючи свою промову, окружний староста заявив ще раз, що кожний нарід в новій Европі дістане місце, відповідне до його заслуг. Закликом до численних зголошень до Дивізії в обороні своїх рідних і Батьківщини закінчив окружний староста свою промову.

Зчерги промовив до товаришів зброї та молоді містоголова УОК. о. проф. Микитюк. Він заявив, між іншим, що багато українців вже боряться на фронті, а тепер, коли буде створена Дивізія, вирушить у бій більша скількість української молоді. В сьогоднішній війні іде між іншим про „бути чи не бути" української нації і тому до Дивізії повинен голоситися кожний, хто може носити зброю. Після того промовляв ще уповноважений Військової Управи інж. Попович, який закликав використати ситуацію і масовим зголошенням до Дивізії доказати свою готовість боротися з большевиками. В міжчасі хор „Думка" відспівав декілька пісень. Збори закінчено відспіванням національного гимну. Після того перед Міським театром сформувався маніфестаційний похід, в якому взяло участь около 3.000 громадян.

Йоахім фон Ріббентроп

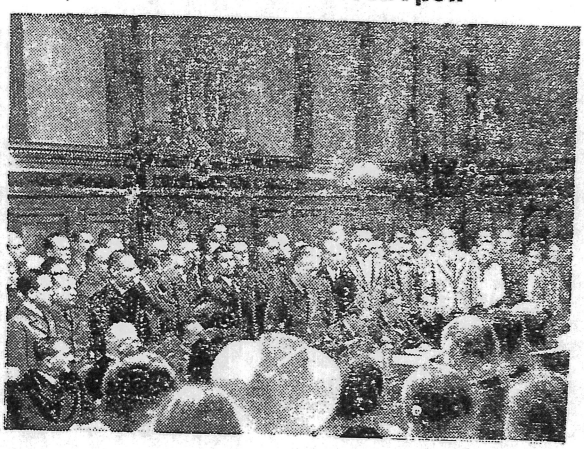

Дня 30 квітня ц. р. німецькому міністрові закордонних справ, Йоахімові фон Ріббентропові минуло 50 років життя. Світлина представляє момент, як пропам'ятного 22-го червня 1941 року повідомляє німецький міністр закордонних справ закордонних журналістів про війну Німеччини проти Советського Союзу.

(Фот.: Атлянтік—Лявкс, Ш.)

РАДЕХІВ

Радехівщина стає в ряди СС. Стрілецької Дивізії Галичина

Радехів, 13 травня.

В неділю, 2. V. ц. р. в усіх церквах Радехівщини відправляли торжественні Служби Божі, на яких священики виголошували відповідні святочні проповіді; у них підкреслювали важливість формування СС. Стрілецької Дивізії Галичина в сучасну пору до боротьби з большевизмом.

Дня 3. V. в понеділок, почала працювати Набірна Комісія на радехівський повіт. Набірна Комісія виїздить до волосних сіл. Найперше виїхала до Холоєва в такому складі: предсідник повітовий комісар Маурер, п. Альтрок, ляйтнант жандармерії, уповноважений Військової Управи сотн. Василь Возняк і голова Комітету др. Мотлюк. Від громадян Холоєва увійшов в склад комісії о. Коритко. Перший зголосився, як доброволець до СС. Стрілецької Дивізії Галичина — булавний УГА. Теодор Гудзінський. „Вже три мої сини — говорив він — служать в німецькій армії, тепер сам іду, щоб битися з большевиками". Другий зголосився п. Степан Цьолковський. Він ще не служив при війську. Тепер перший раз іде, добровільно записатися в ряди СС Стрілецької Дивізії Галичина. Дальші зголошення напливають.

Після скінчення праці Набірної Комісії відбулося приняття в домівці місцевого УОТ. Промовляв повітовий комісар. В своїй промові висказав він своє признання молодим юнакам, що вони перші зголосилися добровільно в ряди СС Стрілецької Дивізії Галичина. За столом добровольці співали пісні, був веселий настрій. Промовляли до добровольців сотн. Возьняк, голова УДП. др. Мотлюк і о. парох Коритко. Всі вони в промовах бажали, щоб добровольці були хоробрі вояки та вернулися щасливо до дому. Набір до СС Стрілецької Дивізії Галичина проходить з повним успіхом.

(Продовження на 2-ій сторінці

Постійне лікарське консиліюм у справі бацилі „Підводні човни".

(Телепрес)

Моральна народ і військова традиція

Львів, 13 травня

Народ цементують нор права й особливо моралі, ми, виконувані духовістю роду в бігу століть його іс ричного шляху. Але чим би скарб моральних норм роду, коли б його підстав його найважливішим елем том не була традиція зб традиція готовости народ мас залізом і вогнем відст в-ти свої права?

Жити повно — це знач жити в війні. Це для нар значить плекати в широк шарах спільноти ідеал во лицаря, як символ найв чесноти.

Убогі ті народи, що не ють військової традиції нехтують нею. Незважа історією, здалека від велик її шляхів, ітимуть вони свое життя, щоб іноді, нав щезнути безслідно, не за шивши ніякого спомину собі.

Убогі ті народи, що ніко не знали ні радости пере ні суворости поразок. „В льос — ерльос" — каже с ровинне ґерманське прислів Без зброї нема чести. Без сти нема народу. Тільки гель ським спільнотам, народа звичним до невільницько вегетування чужа й далека правда — гасло народів, живуть і могутніють. Нево й сумерк — призначення н родів, що нехтують військ вою традицією як основою спільної моралі. Так пада колись могутні царства Ас рії і Персії, прогайнував спадщину войовничих предк Так упав зжіночілий, розні нений Рим, бо його синів надили вже бойові сурми Ц зарів і Помпеїв. Так поча валитись і Київська Імперія тією миттю, коли ідеал воїн вартівничого й будівничо з ступив ідеал нікчеми-крам ря, що воліє „бараном пр мимрить все життя", як пр жити мужньо і чесно, збройно.

Полум'яна теперішня доба увесь ріст поставила пер українським народом пробл му відновлення військов традиції. Ніяка лірика вишн вих садків, ніяка співучі просвітянських ідей, ніяка рівлива музика не змусила бу прийняти відроджен України як незламну істин Щолиш збройний чин наш армій, мовчазний чин геро Лисоні, Маківки, Крут, Баз ру змусили сучасність прив ти Україну, що йшла проб джена в огні. Розспіване, ро